

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/8/2023
Identifikačné číslo spisu: 9520100267
Dátum vydania rozhodnutia: 03.12.2025
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:9520100267.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Martina Bargela, JUDr. Patrika Príbelského, PhD., JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného V. M. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 3. decembra 2025 v Bratislave o dovolaniach obvinených Bc. W. C. a JUDr. PhDr. V. Š. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022, sp. zn. 2 To 3/2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022, sp. zn. 2 To 3/2022, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 128 ods. 1 a § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 v neprospech obvineného Bc. W. C..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022, sp. zn. 2 To 3/2022, v časti týkajúcej sa obvineného Bc. W. C., ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného JUDr. PhDr. V. Š. odmieta.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 17. mája 2022, sp. zn. 2 To 3/2022 (ďalej len „najvyšší súd“ a „napadnutý rozsudok“), okrem iného podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) ods. 3 Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 1. októbra 2021, sp. zn. BB-3T/36/2020, vo výrokoch o vine a treste obvinených JUDr. PhDr. V. Š. a Bc. W. C. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal za vinných v bode 1) obvinených:

JUDr. PhDr. V. Š. zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 a

Bc. W. C. zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 v jednočinnom súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 na skutkom základe, že

«v bode 1) v presne nezistenom čase, najmenej od roku 2007 až do súčasnosti (do vzatia obvineného V. M. do väzby dňa 5. júna 2019) V. M., prezývaný „F.“ riadil zločineckú skupinu, ktorú niektorí nazývali „F.“, ktorá pozostávala z členov zločineckej skupiny ako sú Q. Q. prezývaný „Q.“, ktorý bol v podstate tzv. jeho pravou rukou, V. M. prezývaný „A.“, V. Q. prezývaný „V.“, C. B. prezývaný „C.“, V. M. prezývaný „V.“, Q. K., J. K. prezývaný „K.“, V. W. prezývaný „W.“, ako aj z ďalších doposiaľ presne nestotožnených osôb, ďalej z osôb činných pre zločineckú skupinu ako sú A. D., C. W., V. Q., T. H., T. E., JUDr. PhDr. V. Š., Bc. W. C., ktorí konali na základe pokynov členov zločineckej skupiny, ktorá pôsobila prevažne v Trnavskom a Bratislavskom kraji, a to hlavne v mestách Sereď, Galanta, Trnava, Nitra ako aj v ich širšom okolí s cieľom páchania predovšetkým drogovej trestnej činnosti, ale aj násilnej trestnej činnosti na posilnenie si statusu v pôsobiacich regiónoch alebo na zastráňovanie členov vlastnej skupiny, ale aj konkurenčných skupín, za účelom získavania finančných prostriedkov, pričom rozsah činností ako aj koordinovanie skupiny riadil V. M., resp. ním priamy podriadený, tzv. jeho „pravá ruka“ Q. Q., ktorí úkolovali členov zločineckej skupiny na nižších úrovniach hierarchie pri páchaní hlavne drogovej, ale aj násilnej trestnej činnosti, svojím vplyvom zabezpečoval ochranu skupiny, ale aj spoločenské postavenie v zločineckom prostredí a to aj prostredníctvom osôb, ktoré mali kontakt na políciu, alebo osôb, ktoré sú naďalej aktívne v Policajnom zbore Slovenskej republiky, pričom na strednej úrovni hierarchie v skupine sa nachádzajú V. M., ktorý prevažne plnil v skupine úlohu tzv. „bojovníka“, ktorý svojou násilníckou povahou zabezpečoval rešpekt skupiny, ale aj sa aktívne podieľal na zabezpečovaní tabliet, prevažne Apselan a Cirrus, slúžiacich na výrobu metamfetamínu, ktorý vyrábala prostredníctvom svojho tzv. „variča“ A. D., a to za účelom ďalšej distribúcie či už konečným spotrebiteľom alebo nižšie postaveným dilerom, V. Q., C. B., V. M., Q. K., J. K., V. W., ktorí plnili zadané pokyny V. M. v tom, že sa priamo koordinovane podieľali na zabezpečení tabliet obsahujúcich efedrín slúžiacich na výrobu metamfetamínu ako aj na jeho samotnej výrobe či zadovážovaní iných omamných a psychotropných látok ako je kokaín, ktoré si medzi sebou predávali za účelom odpredaja konečným spotrebiteľom, a to prostredníctvom nižšie postavených dilerov, pričom tieto tablety s obsahom efedrínu, prevažne Cirrus, slúžiace na výrobu metamfetamínu zabezpečoval prevažne J. K., a to od osôb činných pre skupinu C. W., ktorý na to využíval svojho kuriéra V. Q.Č., pričom V. W. mal na starosti preberanie a uskladňovanie tabliet, resp. transport už vyrobeného pervitínu, V. Q. a ďalšia osoba mali na starosti taktiež preberanie tabliet od kuriéra, preberanie a triedenie vyrobeného pervitínu ako aj samotný predaj dilerom, ktorý im vyrábala Q. K. a C. B., následne ho rozdelili a expedovali väčším dilerom ako je V. M., ktorý ho preberal aj priamo od V. M., Q. Q., ktorý sa podieľal aj na samotnom predaji metamfetamínu ako aj získavanie informácií z prostredia polície o pripravovaných policajných akciách rozpracovaných operatívnych a vyšetrovacích spisov vo vzťahu k ich osobám, a to od bývalých príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky T. H., T. E., ako aj aktívneho príslušníka Colného kriminálneho úradu Bratislava Bc. W. C. a príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky, národnej kriminálnej agentúry Západ JUDr. PhDr. V. Š., ktorí využívali svoje kontakty a skúsenosti na získavanie informácií z policajného prostredia, vedomí si toho, že tieto sú odovzdávané členom zločineckej skupiny, a to V. M., Q. Q. a J. K. a to takým spôsobom, že:

- v presne nezistenom období v priebehu rokov 2014-2015 sa v Šali T. H. prostredníctvom T. E. zoznámil s príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky, národnej kriminálnej agentúry Západ JUDr. PhDr. V. Š., ktorý T. H. ponúkol možnosť, že v prípade potreby mu môže zabezpečiť informácie z prostredia NAKA, Prezídia Policajného zboru, ako aj z informačného systému NAKATOK, kde mu podrobne popísal, aké informácie mu z tohto systému môže zabezpečiť, najmä to, či je konkrétna osoba rozpracovaná políciou alebo je voči nej už vedené nejaké konanie, a to aj napriek tomu, že nemal oprávnenie z pozície svojej funkcie vyšetrovateľa vykonávať lustrácie v tomto systéme a následne

začiatkom roka 2016 T. H. požiadal JUDr. PhDr. V. Š. prostredníctvom T. E.Ľ. o lustráciu v systéme NAKATOK na osoby J. K. a T. K., pričom krátko na to sa T. H. stretol v Nitre s T. E., kde mu T. E. oznámil informáciu od JUDr. PhDr. V. Š., že osoby nie sú políciou rozpracované, za čo mu za tieto dve lustrácie vyplatil sumu 3 000 eur, následne asi o mesiac sa T. H. osobne stretol v Nitre s JUDr. PhDr. V. Š., ktorý mu oznámil, že on potrebuje zarábať podstatne viac a že v ďalšej budúcnosti za informáciu zo systému NAKATOK ku konkrétnej osobe bude požadovať odmenu 5 000 eur a v prípade, že táto osoba bude mať v systéme NAKATOK záznam, bude požadovať sumu vo výške 10 000 eur, s čím T. H. súhlasil, ale len v prípade, ak sa stretne s menami osôb V. M., Q. Q. a J. K., a tak JUDr. PhDr. V. Š. poskytol zločineckej skupine V. M. dôležité informácie a ďalšie informácie chcel poskytnúť len za vopred vyžiadanú finančnú odmenu,

- začiatkom roku 2017 kontaktoval T. H. príslušník Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej len KÚFS) Bratislava Bc. W. C. ohľadom kryštalickej látky zaistenej príslušníkmi KÚFS Bratislava o objeme 1,9 kg, ktorá mala pozmenený chemický vzorec s podobnými účinkami ako metamfetamín, o možnosti predaja tejto látky za sumu 15 000 eur, ktorá nebola zapísaná v zozname omamných a psychotropných látok a mala byť oficiálne zničená a keďže v tom čase nebolo na trhu dostatok liekov obsahujúcich efedrín slúžiacich na výrobu metamfetamínu Q. Q. túto látku prostredníctvom T. H. odkúpil, ktorý mu finančnú hotovosť vo výške 15 000 eur vyplatil pred Avion Shopping Parkom v Bratislave,

- niekedy v druhej polovici roku 2017 Bc. W. C. ako príslušník Kriminálneho úradu finančnej správy SR (ďalej len KÚFS) v tom čase zaradený na úseku koordinácie KÚFS so sídlom na ul. Bajkalská 24, Bratislava ako verejný činiteľ poskytol zločineckej skupine V. M. dôležité informácie vyplývajúce z rozpracovaného operatívneho spisu s krycím názvom „BUS“, a to prostredníctvom T. H., ktoré sa mali týkať predaja cigariet bez ochrannej známky ako aj falošných pracíh prostriedkov a v rámci tohto operatívneho rozpracovania sa objavilo meno X. - majiteľ siete čerpacích staníc X., ktorý mal byť dobrým priateľom V. M., pričom za takto poskytnutú informáciu požadoval čiastku vo výške 15 000 eur, s čím V. M. súhlasil, následne T. H. poskytol podrobnú písomnú informáciu, v ktorej boli uvedené bližšie skutočnosti ako aj telefónne čísla, ktoré sú odpočúvané, následne X. mal za takúto sprostredkovanú informáciu vyplatiť V. M. sumu 25 000 eur, z ktorej T. H. vyplatil pred Avion Shopping Parkom v Bratislave Bc. W. C. sumu 15 000 eur a zvyšných 10 000 eur si medzi sebou rozdelili T. H., V. M. a Q. Q., čím Bc. W. C. svojím konaním porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ustanovením § 59 ods. 1 zák. č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a taktiež dôležitú povinnosť uloženú mu ustanovením § 44 ods. 3 písm. f) zák. č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov,

- v presne nezistenom období v mesiacoch február až marec 2018 kontaktoval T. H. príslušník Colného kriminálneho úradu (ďalej len CKÚ) Bratislava Bc. W. C. ohľadne toho, že má informácie o pripravovanej policajnej akcii, ktorá je už vo vyšetrení a túto má vykonávať národná protidrogová jednotka NAKA Západ v spolupráci s CKÚ Bratislava a to na cca deväť osôb a či o poskytnutie tejto informácie nemajú záujem V. M. a Q. Q. s tým, že za túto informáciu požaduje finančnú hotovosť vo výške 7 000 eur, na čo T. H. o tomto informoval V. M., ktorý prejavil záujem o tri osoby, ktoré mali byť v rámci policajnej akcie realizované, za čo V. M. za poskytnutie tejto informácie od doposiaľ nezistenej osoby vypýtal 10 000 eur, z ktorých 7 000 eur odovzdal T. H. Bc. W. C. pred Avion Shopping Parkom v Bratislave, pričom sumu 3 000 eur si rozdelili medzi sebou T. H., V. M. a Q. Q., ale aj napriek vyplatenej finančnej odmeny bola vykonaná policajná akcia zameraná na drogovú trestnú činnosť, pri ktorej boli vykonávané domové prehliadky ako aj zadržané osoby, pričom tri podozrivé osoby sa v tom čase mali ukrývať u V. M., a preto T. H. kontaktoval bývalého vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite T. E., aby zistil v akom stave je vyšetrenie a čo je možné s nim spraviť, ktorý mu povedal, že to vybaví prostredníctvom vyšetrovateľa NAKA P PZ Západ JUDr. PhDr. V. Š., s tým, že asi po troch dňoch ho kontaktoval T. E.Ľ. a tento mu na stretnutí oznámil, že JUDr. PhDr. V. Š. zistil informácie, že je to všetko pozitívne a žiada za to odmenu 10 000 eur, čo sa T. H. za poskytnutie takejto informácie zdalo veľa, preto oslovil Bc. W. C., ktorý mu zistil na národnej protidrogovej jednotke, že keď sa pri týchto hľadaných osobách nič nenašlo, budú vypočutí ako svedkovia, nie je na nich vyhlásené pátranie a nie sú ani odpočúvaní, za čo požadoval sprostredkovanie odpredaja 11,6 kg syntetickej marihuany v hodnote približne 100 000 eur, ktorú mali zaistiť v rámci svojej pracovnej činnosti a túto zlikvidovať, čo sa však nestalo, pričom k odpredaju syntetickej marihuany nedošlo,

jednotliví členovia zločineckej skupiny pracovali koordinovane a pri svojich aktivitách v rámci hierarchie skupiny úzko spolupracovali za účelom páchania rôznej trestnej činnosti, v rámci ktorej mali jasne rozdelené úlohy, dodržiavali pokyny nadriadených členov skupiny s cieľom ďalšieho úspešného fungovania skupiny a získavania finančného prospechu pre jednotlivých členov skupiny, kde časť týchto finančných prostriedkov používali na kúpu drog alebo ich prekurzorov, časť na bezproblémové fungovanie skupiny (monitorovanie situácie v policajných zložkách) a časť použili pre vlastnú potrebu.»

Najvyšší súd za to uložil obvineným:

JUDr. PhDr. V. Š. podľa § 296, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3, § 59 ods. 1 písm. a) až c) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia majetku.

Bc. W. C. podľa § 296, § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 58 ods. 3, § 59 ods. 1 písm. a) až c) Trestného zákona mu uložil aj trest prepadnutia majetku.

Obvinený Bc. W. C. podal dovolanie proti tomuto rozhodnutiu ako i jemu predchádzajúcemu konaniu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), e), g) a i) Trestného poriadku.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a g) Trestného poriadku má naplňať nedostatočné vysporiadanie sa s jeho obsiahlou odvolacou argumentáciou. Odôvodneniam oboch rozhodnutí vytýka, že z nich nie je zrejmé, akými úvahami sa sudy spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov. Sudy mali pochybiť tým, že úplne odignorovali zrejmú nedôveryhodnosť dôkazov, na podklade ktorých rozhodli. Dôveryhodnosť výpovede svedka T. H. bola v tomto smere vyvrátená výpoveďami iných svedkov a obžalovaných, no sudy tomuto aspektu nevenovali pozornosť. Menovaný svedok podľa obvineného vypovedal v intenciách uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o podmienčnom zastavení trestného stíhania, sp. zn. VII/2 Gv 173/19/1000, ktorým mu bola uložená povinnosť podieľať sa na objasňovaní trestnej činnosti a usvedčovaní páchatel'ov počas plynutia skúšobnej doby. Obvinený ďalej namietol, že výpoveď svedka T. H. bola vyhodnotená selektívne a že sudy sa nezaoberali tým, že k ich stretnutiam dochádzalo v súvislosti s podnikaním spoločnosti B., s. r. o., na ktorom obvinený participoval so svojou manželkou a že v prípade kávovaru išlo o odmenu okrem iného za správu stránok tejto spoločnosti. Sudy zároveň nevyhodnotili klamstvá svedka T. H., že sa nestretával so svedkom M. V., že nebol na oslave 40. narodenín obvineného a že od J. K. neprijal 1 000 eur na hodinky pre obvineného ako darček. V rozsudku prvostupňového súdu podľa obvineného chýba uvedenie zásadnej skutočnosti, že mu svedok Radovan H. poskytoval informácie o kriminálnych osobách.

Sudy pochybili aj tým, že nevyhodnotili výpoveď svedka Mgr. Q. W. ohľadne uzatvorenia operatívnych spisov. V odôvodnení podľa obvineného chýba zmienka, že svedkovia Mgr. Q. W. a M. V. sa o ňom vyjadrovali ako o svedomitom colníkovi s výbornými výsledkami. Svedok Mgr. W. F. pritom z úniku informácií podozrieval dozorujúceho prokurátora.

Sudy sa nijako nezaoberali námietkou o neexistencii zločineckej skupiny. Obvinený je názoru, že táto skupina nemala konkrétne znaky zločineckej skupiny, keďže v nej nebola daná žiadna štruktúra, sofistikované riadenie, sankčné mechanizmy a del'ba práce - každý z členov skupiny konal dobrovoľne a nebol nikým úkolovaný. Napriek tomu, že obžalovaní V. M., V. Q., Q. Q., V. M., C. B. a V. M. (jej „členovia“) urobili vyhlásenie o vine, popreli existenciu zločineckej skupiny, keď vypovedali, že nedostávali žiadne príkazy, resp. nekonali pod žiadnym nátlakom. Podobne vypovedali aj svedkovia T. H., V. W., V. Q. a M. V., ktorí nemali vedomosť o existencii zločineckej skupiny. Uvedené výpovede podľa obvineného sponchybnujú záver o existencii zločineckej skupiny. Z menovaných obžalovaných prví piati vypovedali rovnako aj ako svedkovia v inej trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-4T/12/2020. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Špecializovaného

trestného súdu z 1. októbra 2021, sp. zn. BB-4T/12/2020, ktorým boli viacerí obžalovaní oslobodení spod obžaloby pre skutok týkajúci sa založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny tzv. G., lebo nebolo dokázané spáchanie inkriminovaného skutku. Malo ísť pritom o skupinu, ktorá mala byť v hierarchickom postavení nad zločineckou skupinou, o ktorej sa rozhodovalo v tomto konaní. Ak teda nebola dokázaná skupina G., nemožno hovoriť ani o jej podskupine - tzv. M.. Jediným dôkazom v tejto veci bola vyššie uvedená výpoveď svedka, resp. kajúcnika T. H.. Podľa obvineného nejestvuje žiaden priamy usvedčujúci dôkaz, ktorý by preukazoval jeho vinu.

Obvinený ďalej poukázal na oznámenie o oprave zrejmych nesprávností v zápisnici zo dňa 16.03.2022, vydané Špecializovaným trestným súdom, ktoré nepovažuje za zákonné, nakoľko je v rozpore s § 60 Trestného poriadku a nie je z neho ani zjavné, akým spôsobom došlo k oprave tejto zápisnice. Špecializovaný trestný súd navyše túto zápisnicu opravil v čase, kedy nedisponoval spisom, nakoľko ten bol predložený odvolaciemu súdu. K jeho odsúdeniu tak došlo na základe nesprávnej a neúplnej zápisnice. Ani na túto námietku však zo strany odvolacieho súdu nedostal žiadnu odpoveď.

Senát Špecializovaného trestného súdu, ktorý v tejto veci rozhodol, mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, čím je podľa obvineného naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku. K vylúčeniu tu podľa obvineného malo dôjsť pre porušenie prezumpcie neviny, keďže dotknutý senát v rozsudkoch, ktorými pred rozhodnutím v tejto veci schválil dohody o vine a treste s inými obvinenými, odkázal aj na jeho osobu (dovolateľa; pozn.) vrátane jeho postavenia a údajnej úlohy pri stíhaných skutkoch. Obvinený je názoru, že odkaz na jeho osobu v týchto rozhodnutiach nebol potrebný a ak k nemu došlo, súd mal uviesť, že v tom čase bol iba obvineným a že sa voči nemu viedlo samostatné konanie.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku má zakladať nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, a teda nesprávna aplikácia § 296 a § 326 Trestného zákona. Obvinený v tomto ohľade uviedol, že nebola preukázaná existencia žiadnej zločineckej skupiny a zopakoval, že inkriminovaná skupina nemala žiadnu štruktúru a každý z jej členov konal dobrovoľne. Obvinený poukázal na odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2014, sp. zn. 3T/4/2013, a v tejto súvislosti uviedol, že skupina, pre ktorú sa viedlo konanie v tejto veci, nespĺňa ani jedno z voliteľných kritérií Európskej komisie na definovanie organizovanej kriminality, hoci aby bolo možné hovoriť o organizovanej kriminalite, musí konkrétna skupina vykazovať aspoň dve z týchto kritérií.

Obvinený s poukazom na § 128 ods. 1 Trestného zákona namietol kvalifikáciu skutku aj ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s odôvodnením, že v rozhodujúcom období nemal právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, a teda jeho konanie neobsahovalo prvok moci a rozhodovania. Obvinený podľa vlastných slov nemal právomoc rozhodovať o žiadnych veciach - nemohol sám ani uzavrieť operatívny spis; ten uzavrel jeho nadriadený, ktorého podpis bol potvrdený grafológom. Svedok Mgr. Q. W. mohol kedykoľvek vydať pokyn na pokračovanie tohto ním uzatvoreného spisu, čo však neurobil, pretože v ňom obsiahnuté informácie nepostačovali na jeho ďalšie rozpracovanie. Obvinený poukázal podľa svojho názoru na skutkovo a právne totožný prípad, v ktorom bol obžalovaný v zmysle vyššie priblížených úvah oslobodený rozsudkom najvyššieho súdu z 24. mája 2022, sp. zn. 5 To 11/2021, lebo skutok založený na poskytovaní informácií z prostredia orgánov činných v trestnom konaní neoprávnenej osobe nie je trestným činom. Rovnaký záver podľa obvineného zaujal najvyšší súd v rozsudku z 11. februára 2011, sp. zn. 1 TdoV 14/2022. Súd podľa obvineného pochybil aj v tom, že sa nezaoberali otázkou, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku. Trestnosť činu by inak neposudzovali podľa Trestného zákona účinného od 1. januára 2021, ale podľa zákona preňho najpriaznivejšieho. V takom prípade by išlo o porušenie služobných povinností v rovine disciplinárnej zodpovednosti a nie o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v § 319, § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 10, ods. 12, ods. 14, § 31 ods. 1, § 119 ods. 3 a § 168 ods. 1 Trestného poriadku, § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) a § 296

Trestného zákona, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru v neprospech obvineného. Aby v časti, ktorá sa ho týka, zrušil tento rozsudok, jemu predchádzajúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 1. októbra 2021, sp. zn. BB-3T/36/2022, ako i ďalšie rozhodnutia na tieto rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej by došlo ich zrušením, stratil podklad. Navrhol, aby vec bola prikázaná Špecializovanému trestnému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu a aby dovolacím súdom nebol vzatý do väzby.

Obvinený Bc. W. C. doplnil svoje dovolanie o podanie, v ktorom nadviazal na svoje námietky týkajúce sa dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K nesprávnej kvalifikácii skutku aj ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona uviedol, že sa nestotožňuje s voľnejším poňatím definičných kritérií zločineckej skupiny, ku ktorému dospeli vo veci konajúce súdy, poukazujúc v tejto súvislosti na uznesenie najvyššieho súdu z 24. januára 2023, sp. zn. 4 Tostš 1/2023, nadväzujúce na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 51/2013. V zmysle tohto rozhodnutia, čím sofistikovanejšia je samotná trestná činnosť vo svojej základnej skutkovej podstate, tým sofistikovanejšia forma organizácie musí byť preukázaná, aby bolo možné konštatovať jej existenciu. Z podstaty drogovej trestnej činnosti pritom podľa obvineného vyplýva, že jej spáchanie vyžaduje určitú deľbu úloh a koordináciu medzi viacerými osobami (dodávateľa či výrobcu, sprostredkovateľa a predajcu). Obvinený opätovne zdôraznil, že zločinecká skupina je definovaná najmä svojou vertikálnou štruktúrou, určitým stupňom kontroly a vyvodzovaním zodpovednosti.

Zo skutku podľa obvineného vyplýva, že mal konať výlučne vo vzťahu k T. H., ktorý nebol členom zločineckej skupiny. Činnosti pre zločineckú skupinu alebo jej podpory sa však možno dopustiť, iba ak k nej dochádza prostredníctvom člena zločineckej skupiny a s vedomím dotknutej osoby, že koná s členom zločineckej skupiny. V tomto ohľade nebolo dokázané, resp. zo skutku nevyplýva, že by mal vedomosť o tom, že T. H. bol členom zločineckej skupiny, jej podporovateľom alebo osobou činnou pre zločineckú skupinu.

Obvinený JUDr. PhDr. V. Š. podal dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), e) a i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že odôvodnenie napádaného rozhodnutia považuje za nedostatočné, nelogické a účelové. Základná otázka jeho odvolania spočívala v tom, či v prípade skupiny ľudí zaoberajúcich sa drogovou trestnou činnosťou okolo V. M. išlo o zločineckú skupinu. Ďalšia časť odvolania sa týkala jednostranného hodnotenia dôkazov - ignorovania dôkazov svedčiacich o tom, že v informačnom systéme NAKATOK nemohol vykonať lustrácie osôb T. K. a J. K.. Obvinený považuje záver súdu o tom, že obžalovaní vypovedali v súlade so znením obžaloby, za zavádzajúci. Títo obžalovaní, ktorí mali byť členmi zločineckej skupiny, totiž popreli, že by v tejto skupine boli nerovné vzťahy a že by konali na základe pokynov. Odvolací súd sa nevyjadril ani k jeho námietke o nepreukázaní naplnenia objektívnej a subjektívnej stránky zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. Odkazujúc na vlastnú analýzu dôkazov, obvinený nesúhlasí s tým, že vedel, komu pomáha. Odvolací súd sa nelogicky vysporiadal s jeho námietkou o porušení § 31 ods. 4 a § 190 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, ku ktorému malo dôjsť tým, že o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodol ten istý prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý predtým vydal opatrenie z 28. mája 2019, sp. zn. VII2 Gv 113/19/1000-5, z ktorého vyplýva pokyn, resp. súhlas so vznesením obvinenia. Obvinený namietol nesúlad znenia skutku s odôvodnením rozhodnutia; kým v skutku sa uvádza, že sa ponúkol T. H., že mu môže zabezpečiť informácie z prostredia polície vrátane systému NAKATOK a v nadväznosti na to za 3 000 eur poskytol T. H. informáciu, že T. K. a J. K. nie sú policajne rozpracovaní, z odôvodnenia rozhodnutia prekvapivo vyplýva, že v uvedenom systéme lustrovať nemal a že to mal iba ponúknuť a za lustráciu v NAKATOKu zobrať peniaze. Obvinený namietol, že odvolací súd nelogicky odmietol jeho obhajobnú verziu, že celá lustrácia bola len jeho výmyslom, ako sa dostať k peniazom. Z rozhodnutia pritom nie je zrejmé, akým spôsobom mal získať

informácie o dotknutých osobách.

Obvinený zdôraznil v nadväznosti na označené opatrenie a námietku predčasného vyslovenia viny, že prokurátor ho v tomto opatrení výslovne označil (menoval) za osobu, ktorá bude obvinená.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku má naplniť nesprávna kvalifikácia skutku ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. Skupina tzv. F. totiž nepredstavuje zločineckú skupinu, ako je vymedzená v § 129 ods. 4 Trestného zákona. S poukazom na znak štruktúrovanosti, v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podľa obvineného chýba vysvetlenie, čo konkrétne túto skupinu odlišuje od organizovanej skupiny podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona. Skupina F., opísaná v inkriminovanom skutku, v tomto ohľade neobsahuje viaceré vertikálne úrovne vrátane spôsobu jej sofistifikovaného riadenia. Zo skutku teda nevyplýva, aké pravidlá mali platiť pri plnení pokynov nadriadených členov skupiny, aké boli vzájomné vzťahy jej jednotlivých zložiek, aká forma kontroly sa v skupine uplatňovala a akým spôsobom malo dochádzať k vynucovaniu dodržiavania pravidiel skupiny. V konaní podľa obvineného nebola zadovážená žiadna výpoveď, ktorá by tieto skutočnosti preukazovala. Súd však v tejto veci pristúpil k nepochopiteľnému vyloženiu definície zločineckej skupiny, keď popri klasickej zločineckej skupine pripustil aj jej voľnejšiu podobu. Obvinený v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 22. apríla 2022, sp. zn. BB-4T/12/2020, ktorým boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. V naposledy uvedenej veci bola súdená skupina G., ktorá sa vyznačovala totožnými znakmi ako skupina F., a to z hľadiska jej fungovania, riadenia a pôsobenia v rámci drogovej trestnej činnosti. V oboch týchto skupinách sa navyše vyskytovali tie isté osoby či už v pozícii členov (J. K., Q. K., V. W.) alebo osôb činných pre skupinu (T. H., W. C., A. D.). Pritom práve skupina F. sa mala odčleniť od skupiny vytvorenej okolo B. G.. Skutkové zistenia ohľadne štruktúrovanosti skupiny sú podľa obvineného neurčité a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Obvinený ďalej upriamil pozornosť na to, že zo skutku vyplýva, že jeho činnosť pre zločineckú skupinu spočívala v tom, že mal konať cez T. E. výlučne vo vzťahu k T. H., ktorý nebol členom zločineckej skupiny, iba osobou pre ňu činnou. Pre zločineckú skupinu však možno byť činný alebo ju možno podporovať iba prostredníctvom jej členov a s vedomím dotknutej osoby, že koná s členom zločineckej skupiny. V konaní podľa obvineného nebolo preukázané, a nie je to vyjadrené ani v skutku, že mal poznať o členstve, podporovaní alebo činnosti T. H. pre zločineckú skupinu. Obvinený okrem toho namietol, že T. H. nebol žiadnym rozsudkom uznaný za vinného z uvedeného konania a že túto skutočnosť nebolo možné posúdiť prejudiciálne. Obvinený považuje záver o existencii zločineckej skupiny, prijatý na základe vyhlásení viacerých obžalovaných o vine, za výsledok účelového hodnotenia dôkazov.

Z týchto dôvodov obvinený navrhol dovolaciemu súdu, aby vyslovil, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon. Aby zrušil toto rozhodnutie, jemu predchádzajúci rozsudok prvostupňového súdu i ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhladom na zmenu, ku ktorej by došlo ich zrušením, stratili podklad a aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu.

K týmto dovolaniam, resp. k dovolaniu obvineného Bc. W. C., sa vyjadril iba obvinený JUDr. PhDr. V. Š., ktorý vo vlastnoručne písanom podaní uviedol, že sa stotožňuje s obsahom dovolania obvineného Bc. W. C., opätovne argumentujúc neexistenciou zločineckej skupiny F. a tiež tým, že skutkové zistenia o vertikálnej štruktúre tejto skupiny nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolania obvinených spĺňajú všetky formálne podmienky podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na ich vecnú stránku a dospel k záveru, že kým u obvineného Bc. W. C. je zjavne preukázaný a zrejmý (§ 382a Trestného poriadku) dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie obvineného JUDr. PhDr. V. Š. zrejmým spôsobom nespĺňa žiaden z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, z podstaty čoho vyplýva, že jeho uplatnením sa možno účinne domáhať súdneho prieskumu (za splnenia ďalších podmienok) v zúženom rozsahu dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, z ktorých pre obvineného sú navyše dostupné len dovolacie dôvody uvedené v prvom odseku tohto ustanovenia.

Vo všeobecnosti k posudzovaniu obsahu dovolaní, viazanosť najvyššieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka ich formálno-právneho uplatnenia v zmysle § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, ale dovolateľom vecne pomenovaných chýb (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 120/2012). To znamená, že dovolateľ musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj tomu predchádzajúcu časť konania) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby majúce zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Zodpovednosť za kvalitu dovolania teda znáša sám dovolateľ, keďže iba on určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Inými slovami, najvyšší súd nemôže na seba prebrať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by napĺňali niektorý z taxatívne vymedzených dovolacích dôvodov.

Obvinený Bc. W. C. v dovolaní namietol: (i) zaujatosť senátu súdu prvého stupňa, (ii) nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, (iii) nezákonnosť opravy zápisnice o hlavnom pojednávaní, (iv) nesprávnu kvalifikáciu skutku a (v) nesprávne skutkové zistenia.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napĺňa, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Vo veci podľa obvineného konal a rozhodol senát Špecializovaného trestného súdu, ktorého sudcovia mali byť podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v tejto veci, nakoľko skoršími rozhodnutiami, na ktorých vydaní sa mali podieľať, porušili jeho prezumpciu nevinu.

Takáto námietka je vo všeobecnosti spôsobilá naplniť uplatnený dovolací dôvod, avšak jej vecnému prieskumu v tomto prípade bráni prílišná neurčitosť. Obvinený totiž neoznačil žiadne konkrétne rozhodnutie (čo i len odkazom na spisovú značku konania), z ktorého by mal vyplývať ním tvrdený záver o porušení prezumpcie nevinu dotknutým senátom, resp. čo aj len jedným z jeho členov. Rešpektujúc vyššie rozvedené ustanovenia § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku, úlohou dovolacieho súdu nie je nahrádzať činnosť dovolateľa, zastúpeného obhajcom, a teda v rozpore s princípom rovnosti zbraní (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku) dopĺňať argumentáciu dovolateľa do podoby, ktorá by mohla viesť k jeho želanému výsledku, t. j. zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

Zásadnému porušeniu obhajovacích práv zodpovedá naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Právo na obhajobu (v najširšej miere vyjadrené v § 34 ods. 1 Trestného poriadku) v sebe zahŕňa aj právo obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, čomu zodpovedá povinnosť súdu zaujať zrozumiteľné a presvedčivé stanovisko na relevantné a podstatné argumenty obhajoby. Platí teda, že nedostatky v odôvodnení súdneho rozhodnutia sú spôsobilé porušiť obhajovacie práva obvineného, a to aj v takej intenzite, ktorá môže naplniť parametre dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Na druhej strane súdy prijímajú svoje skutkové a právne závery autonómne, a preto nejde o svojvoľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ak určitú okolnosť vyhodnotia odlišne od predstáv a želaní strany v konaní.

V napadnutom rozhodnutí, resp. aj jemu predchádzajúcom rozsudku súdu prvého stupňa podľa obvineného chýba náležité odôvodnenie: (i) existencie zločineckej skupiny F. a (ii) vyhodnotenie dôkazov k jeho osobe - osobitne pokiaľ ide o (ii.a) dôveryhodnosť svedka T. H., (ii.b) vyjadrenia svedka

Mgr. Q. W. o uzatvorení operatívnych spisov, (ii.c) jeho kladné hodnotenie svedkami Mgr. Q. W. a M. V., (ii.d) podozrenie svedka Mgr. W. F. z úniku informácií zo strany dozorujúceho prokurátora.

Z podstaty uvedeného vyplýva, že výhrady k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho rozsudku Špecializovaného trestného súdu (ktoré je nutné vnímať v obsahovej jednote) sa týkajú výroku o vine obvineného.

Existenciou zoskupenia osôb okolo V. M., označenej ako tzv. F., sa zaoberali oba vo veci konajúce súdy. Špecializovaný trestný súd (na s. 52 až 56 a 67 až 70 rozsudku) ako aj odvolací súd (na s. 40 až 45 rozsudku) rozobrali, na základe akých dôkazov ustálili zloženie skupiny, jej štruktúru, dobu existencie, zameranie i spôsob páchania trestnej činnosti. Súdy v tomto smere zohľadnili, že k skutkovým zisteniam, ktoré tvoria podstatu zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona sa priznali viacerí členovia tejto skupiny vrátane jej najvyššie postaveného člena, a to obžalovaní: V. M., V. Q., V. M., Q. Q., V. M. a C. B.. Obvineného z činnosti pre túto zločineckú skupinu usvedčila najmä výpoveď svedka T. H., potvrdzovaná výpoveďami obžalovaných Q. Q., V. M., Q. Q., svedkov J. K., Mgr. Q. W., obsahom utajovanej prílohy - troch zberných spisov týkajúcich sa akcie pod názvom BUS, odposluchmi telefonických hovorov, správou Colného a kriminálneho úradu z 8. júla 2019 a zachytenou komunikáciou cez aplikáciu WhatsApp medzi svedkom T. H. a obvineným. Uvedená dôkazná situácia proti obvinenému je, napokon, celkom logická s ohľadom na ustálené skutkové zistenia, podľa ktorých bol T. H. jediným prostredníkom medzi obvineným a zločineckou skupinou. Na tieto skutkové zistenia nadväzujú úvahy súdov ohľadne kvalifikácie skutku (na s. 70 až 76 rozsudku Špecializovaného trestného súdu a s. 30 až 40 rozsudku odvolacieho súdu), ku ktorým sa dovolací súd vyjadrí bližšie v ďalšej časti svojho rozhodnutia - pri odpovedi na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K výpovedi svedka T. H. dovolací uvádza, že použiteľnosť výpovede osoby podozrivej z účasti na trestnej činnosti bez ďalšieho nevyučuje skutočnosť, že táto osoba sa rozhodla vypovedať výmenou za poskytnutie určitých antirepresívnych výhod (benefitov); takáto výpoveď inými slovami a priori nie je nezákonná, a teda hoci len na jej základe môže byť uznaná vina (uvedené zodpovedá legislatívnej úprave postavenia spolupracujúcej osoby v zmysle § 10 ods. 23 Trestného poriadku, ku ktorej došlo po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci). Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti v záujme dodržania garancií spravodlivého procesu kladie dôraz na dôsledné preverenie hodnovernosti takýchto svedectiev, ak sú pre danú vec podstatné.

Uvedenou povinnosťou sú zaviazané predovšetkým súdy prvého a druhého stupňa, nakoľko dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), ods. 3 Trestného poriadku nie je oprávnený na základe iného než ministerského dovolania vstupovať do právoplatne ustálených skutkových zistení, s čím nevyhnutne súvisí posudzovanie závažnosti a hodnovernosti toho ktorého dôkazu (vrátane výpovede spolupracujúcej osoby). Dovolací súd si v tomto prípade môže splniť svoju prieskumnú povinnosť „iba“ v rámci vyššie priblíženého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a teda či otázka hodnovernosti (podstatného) dôkazu bola zo strany nižších súdov venovaná dostatočná pozornosť.

Súdy pri posudzovaní hodnovernosti výpovede svedka T. H. disponovali informáciou o výhode, ktorú výmenou za svoju spoluprácu získal (v podobe podmieneného zastavenia trestného stíhania), pričom podstatná je i tá skutočnosť, že obvinený mal možnosť pred súdom klásť tomuto svedkovi otázky a všemožne spochybniť jeho výpoveď. Z odôvodnení súdnych rozhodnutí je zároveň zrejmé, že súdy dospeli k pozitívnemu záveru o hodnovernosti výpovede svedka T. H. na základe viacerých faktorov. Výpoveď menovaného svedka sa zhodovala s celým radom iných dôkazov týkajúcich sa obvineného (uvedených vyššie) ako aj s inými dôkazmi v časti usvedčujúcej obvineného JUDr. PhDr. V. Š. (s. 58 až 64 prvostupňového rozsudku). Špecializovaný trestný súd na výpovedi svedka T. H. osobitne vyzdvihol (na s. 67 a 69 rozsudku) takú mieru nezameniteľnosti a konkrétnosti, že nedáva dôvod na pochybnosť, že by si to vymyslel, nakoľko by bolo len otázkou času, kedy by sa ním uvádzané skutočnosti dostali do obsahového nesúladu s inými dôkazmi, čo sa však nestalo - táto výpoveď bola spochybňovaná iba vyjadreniami obvineného. K totožným záverom dospel aj odvolací súd, keď uviedol

(na s. 45 rozsudku), že výpoveď svedka T. H. je podporená výpoveďami ďalších svedkov, ktoré spoločne vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov preukazujúcich vinu obvineného.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku (s. 68 a 71) uviedol v nadväznosti na výpoveď svedka Mgr. Q. W., že k uzatvoreniu operatívneho spisu s názvom „BUS“ došlo neštandardným spôsobom a že rozhodujúci podiel na tom mal práve obvinený.

Pokiaľ ide o zvyšné obvineným zdôrazňované okolnosti, ktorými sa snažil preniesť zodpovednosť za únik informácií na inú osobu a svoje pôsobenie colníka vykresliť za príkladné, tieto skutočnosti dostatočne vyvracajú ustálené skutkové zistenia. Špecializovaný trestný súd sa vyjadril celkom jasne (na s. 79 až 80), že obvinený: „...programovo zneužíval to, že mal prístup ku konkrétnym informáciám ako aj zaisteným omamným a psychotropným látkam alebo k látkam im podobným. Miesto toho, aby si riadne plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, tak s informáciami ako aj so skôr spomenutými látkami bez akýchkoľvek zábran obchodoval, a to opakovane a získaval tým nemalý zdroj nelegálnych príjmov.“

Nedôvodná námietka nedostatočného odôvodnenia súdnych rozhodnutí tak v kontexte s ďalšími vyjadreniami obvineného vyznieva skôr ako nesúhlas s vyhodnotením dôkaznej situácie, a teda meritórnym rozhodnutím súdov. Obvinený totiž striedavo na viacerých miestach svojho dovolania vyjadruje odlišné - pre seba priaznivé hodnotenie dôkazov, keď uvádza, že svedok T. H. vypovedal klamlivo a súdy jeho výpoveď hodnotili selektívne. Do uvedeného spektra námietok patria aj obvineného tvrdenia, že existenciu zločineckej skupiny spochybňujú výpovede viacerých obžalovaných a svedkov, resp. že v konaní nebol zabezpečený žiaden priamy dôkaz, ktorý by preukazoval jeho vinu. Skutkovou námietkou je aj tvrdenie obvineného o personálnej a vecnej previazanosti s inou trestnou vecou, v ktorej skupina okolo B. G. bola oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku pre skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. Podobne ako iné dôkazy, resp. obhajobné tvrdenia obvineného, aj táto skutočnosť bola v konaní vzatá do úvahy; čo je však podstatné, existencia zločineckej skupiny F. (nezávislá od iného zoskupenia) bola súdmi posudzovaná autonómne. Sumarizujúc, ako už bolo vo všeobecnosti uvedené v skoršej časti tohto rozhodnutia, takéto (skutkové) námietky je v dovolaní oprávnený účinne vznášať iba minister spravodlivosti, a preto im v tomto prípade nemožno priznať žiadnu relevanciu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže naplniť, ak odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 24/2020-I.).

Najvyšší súd k námietke nezákonnej opravy zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 16. marca 2022 uvádza, že predmetnou zápisnicou, popri vyhotovení zvukového záznamu, sa zdokumentoval priebeh vykonania určitého úkonu trestného konania v tejto veci - úsek hlavného pojednávania (zv. 21, č. l. 6 791). Dotknutá zápisnica v tomto prípade nemá povahu dôkazu v zmysle § 119 ods. 3 Trestného poriadku (nebola v konaní vykonaná ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku), keďže sama osebe nie je nositeľom informácie, ktorá by mohla prispieť k náležitému objasneniu veci. Obvinený zároveň v dovolaní neoznačil žiaden dôkaz, ktorého zákonnosť by opravou uvedenej zápisnice mala byť poznačená (ako konkrétne), a preto naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v súvislosti s touto námietkou neprichádza do úvahy.

Nad rámec predchádzajúceho odseku možno uviesť, že obvineného žiadosť o opravu a doplnenie zápisnice podľa § 60 Trestného poriadku z 26. augusta 2021 (zv. 24, č. l. 7 379 až 7 380) sa týkala doplnenia výpovede svedka T. H.. Ako však už bolo uvedené, vykonanie tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní bolo súdom procesne zdokumentované aj prostredníctvom zvukového záznamového zariadenia podľa § 58 ods. 3, ods. 4 posledná veta Trestného poriadku, ktorého zákonnosť obvinený nenamietal.

Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku možno podať, ak rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dovolací dôvod pripúšťa dve navzájom sa nevyklučujúce alternatívy právnych námietok; prvá dovolateľovi umožňuje vyjadrovať nesúhlas s kvalifikáciou skutku a druhá s nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia. S týmto dovolacím dôvodom je spojená aj materiálna podmienka uvedená v § 371 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorej intenzita namietaného pochybenia musí zásadne ovplyvňovať postavenie obvineného.

Právne posúdenie skutku ako zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona má podľa obvineného spochybňovať: (i) absencia hierarchickej štruktúry vedenia skupiny, (ii) že sa činnosti pre zločineckú skupinu dopúšťal iba voči inej osobe činne pre zločineckú skupinu - nie priamo pre jej člena a (iii) nedostatok subjektívnej stránky.

Zločineckou skupinou sa v zmysle § 129 ods. 4 Trestného zákona rozumie štruktúrovaná skupina najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej zločinov, trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 alebo niektorý z trestných činov korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti na účely priameho alebo nepriameho získania finančnej alebo inej výhody.

Jedným zo znakov zločineckej skupiny (ktorý ju okrem iného odlišuje od organizovanej skupiny v zmysle § 129 ods. 2 Trestného zákona) je jej štruktúrovanosť, čím sa má na mysli vnútorné vertikálne usporiadanie skupiny, vyplývajúce z hierarchického postavenia jej členov (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 51/2013).

Podľa skutkových zistení obsiahnutých vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, ktorými je dovolací súd striktné viazaný pri posudzovaní správnosti ich právneho posúdenia, skupina tzv. F.L., resp. vzájomné vzťahy medzi jej členmi, sa vyznačovali vertikálnou štruktúrou a s tým súvisiacou koordinovanou činnosťou skupiny.

Najvyšším predstaviteľom skupiny F., po ktorého prezývke bola pomenovaná, bol V. M., ktorý okrem riadenia skupiny zabezpečoval jej ochranu prostredníctvom svojich kontaktov. Bezprostredne pod ním ako jeho „pravá ruka“ vystupoval Q. Q.. Pozíciu na strednej úrovni hierarchie zastával V. M., ktorého úlohou popri získavaní látok na výrobu metamfetamínu, bolo zabezpečovanie rešpektu skupiny hrubou silou. Pod nimi sa nachádzali zvyšní členovia skupiny, menovite V. Q., C. B., V. M., Q. K., J. K. a V. W., ktorí plnili príkazy nadriadených členov skupiny ohľadne zamerania skupiny, ktorého podstata spočívala v páchaní drogovej trestnej činnosti ako aj násilnej trestnej činnosti s cieľom posilňovania vplyvu skupiny dovnútra i navonok, a to všetko za účelom majetkového prospechu.

Z uvedeného opisu vyplýva, že jednotliví členovia skupiny akceptovali jej mocenské rozloženie a v zmysle toho si plnili zadané úlohy, vedomí si svojej účasti na tomto mechanizme, čo celkom postačuje pre záver o existencii zločineckej skupiny v zmysle § 129 ods. 4 Trestného zákona (k tomuto záveru pozri aj s. 39 rozsudku odvolacieho súdu). Inými slovami, nevyžaduje sa žiadne formálne členstvo v skupine, obradné prejavy súdržnosti k skupine či preventívne vyvolávanie a udržiavanie strachu vo vnútri skupiny. Napokon, je pomerne bežné, že konkrétne osoby, akokoľvek motivované, sa členmi zločineckej skupiny stávajú dobrovoľne (z vlastnej vôle) a rovnako tak sa následne podieľajú na jej aktivitách.

Činnosťou pre zločineckú skupinu sa podľa § 129 ods. 6 Trestného zákona rozumie úmyselná účasť v takej skupine alebo iné úmyselné konanie na účel a) zachovania existencie takej skupiny, alebo b) spáchania trestných činov uvedených v § 129 ods. 4 alebo 5 takou skupinou.

Trestnoprávnou podstatou činnosti pre zločineckú skupinu je iné súčinnostné konanie páchatel'a pre skupinu (odlišné od zaradenia sa do jej organizačnej štruktúry), popísané v § 129 ods. 6 Trestného

zákona, než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny (k tomu pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 29/2018).

Obvinený bol činný pre zločineckú skupinu F. v zmysle § 129 ods. 6 písm. a) Trestného zákona, resp. úmyselne konal na účel zachovania jej existencie tým, že zabezpečoval vonkajšiu ochranu tejto skupiny (poskytovaním informácií z prostredia Kriminálneho úradu finančnej správy a polície) a materiálny substrát pre jej činnosť (látku na výrobu drog), resp. výmenou za poskytnutie takýchto informácií požadoval sprostredkovanie predaja syntetickej marihuany. Obhajoba, že týmto spôsobom obvinený konal výhradne s T. H., ktorý bol taktiež iba osobou činnou pre zločineckú skupinu, je bez právneho významu, nakoľko obvinený si bol vedomý toho, že koná v prospech zločineckej skupiny ako celku, v súlade so záujmami jej najvyšších predstaviteľov a že T. H. bol jeho „spojkou“ so zločineckou skupinou v uvedených aktivitách.

V kontexte dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku neobstojí ani námietka o nepreukázaní subjektívnej stránky obvineného. Tá totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatela k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované - ako sa prejavuje v jeho konaní, ktoré je obsahom skutkovej vety rozhodnutia (stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 3/2011).

Zo znenia skutku, tam uvedeného spôsobu konania obvineného, jednoznačne vyplýva jeho priamy úmysel [§ 15 písm. a) Trestného zákona] dopustiť sa zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona. V skutku je zároveň výslovne obsiahnuté, že obvinený konal „vedomý si toho, že informácie z policajného prostredia sú odovzdávané členom zločineckej skupiny“ (po nevyhnutnej úprave). K naplneniu tohto znaku základnej skutkovej podstaty sa špecializovaný trestný súd vo vzťahu k obvinenému osobitne vyjadril na s. 54 až 55 rozsudku.

Výhrady obvineného ku kvalifikácii skutku ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona spočívajú v: (i) nesprávnom použití Trestného zákona z hľadiska jeho časovej pôsobnosti a (ii) absencii výkonu právomoci v jemu prisúdenom konaní.

Obvinený odvodzuje použitie Trestného zákona v nesprávnom znení zo skutkovej námietky nedostatočného skúmania okolností relevantných pre ustálenie doby spáchania skutku, ktorého časové ohraničenie je v skutku zrejším spôsobom vyjadrené a pre dovolací súd záväzné. Z uvedeného dôvodu ani táto námietka nie je relevantná, pričom ak obvinený uvádza, že inak by jeho skutok nebol posudzovaný podľa Trestného zákona v znení účinnom od 1. januára 2021, z výroku napadnutého rozhodnutia ako aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa (s. 80 a 65 až 66) je zjavné, že súdy pri kvalifikácii skutku použili Trestný zákon v znení účinnom do 31. decembra 2020.

Pokiaľ obvinený odvodzuje nesprávnosť právneho posúdenia skutku aj z toho, že nemal právomoc rozhodnúť o uzavretí operatívneho spisu s krycím názvom „BUS“, zo znenia skutku vyplýva, že takéto konanie sa obvinenému nepripisuje a že kvalifikácia skutku ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona je založená „iba“ na neoprávnenom vynášaní informácií z prostredia polície.

Špecializovaný trestný súd však odôvodnil spornú kvalifikáciu práve - predovšetkým na týchto skutkových okolnostiach (s. 70 až 71), nemajúcich základ vo výrokovej časti rozsudku.

Kvalifikácia skutku aj ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 nie je správna, nakoľko tento neobsahuje skutočnosti naplňajúce znaky špeciálneho subjektu ani objektívnej stránky tohto trestného činu.

Zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do

31. decembra 2020 sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Verejným činiteľom sa v zmysle § 128 ods. 1 veta prvá a veta druhá Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Aby z hľadiska trestnej zodpovednosti bolo možné určitú osobu považovať za verejného činiteľa podľa § 128 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020, táto musí súčasne spĺňať štyri podmienky: (i) zastáva niektorú z funkcií alebo pozícií uvedených v tomto ustanovení, (ii) podieľa sa na plnení úloh spoločnosti a štátu, (iii) používa pritom právomoc, ktorá jej bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená a (iv) trestného činu sa dopustila v súvislosti s touto jej právomocou a zodpovednosťou.

Z citovanej právnej úpravy zároveň vyplýva, že použitie právomoci sa vyskytuje nielen pri definovaní verejného činiteľa, resp. špeciálneho subjektu základnej skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020, ale aj v rámci objektívnej stránky tohto trestného činu. Naplnenie oboch kvalifikačných znakov je teda podmienené rovnakou okolnosťou - či pôjde o verejného činiteľa, tak do značnej miery závisí práve od spôsobu konania dotknutej osoby. Inými slovami, ak konanie páchatela nespočíva vo výkone právomoci (objektívna stránka), nepôjde ani o verejného činiteľa (špeciálny subjekt). Pri tejto alternatíve konania je potrebné sa zaoberať aj súladom výkonu právomoci so zákonom, avšak táto otázka je z povahy veci až sekundárna.

Podľa ustálenej súdnej praxe (rozhodnutia uverejneného v Zbierke pod č. 48/2017-II.) pojem „právomoc“ verejného činiteľa, použitý v legálnej definícii § 128 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020, interpretačne vyžaduje prvok moci a rozhodovania, čo znamená mocenské rozhodovanie na právnom podklade uplatňované voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré môžu byť takým rozhodnutím obmedzené na svojich (inak právnym poriadkom garantovaných) právach. Nemusí nevyhnutne ísť o formalizované rozhodovanie (vydávanie rozhodnutí s určitými procesne predpísanými náležitosťami a formou), vždy je však spojené so zodpovednosťou za uplatnenie právomoci (§ 128 ods. 1 veta druhá Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020).

Podstata konania u obvineného, ktorý bol v čase páchania skutku príslušníkom Colného kriminálneho úradu a neskôr Kriminálneho úradu Finančného správy, spočíva v odplatnom poskytovaní informácií o operatívnom preverovaní a vyšetrovaní konkrétnych vecí nepovolaným osobám zo zločineckej skupiny, aby sa vyhlí prípadnému vyvodu právnej zodpovednosti a tým aj narušeniu činnosti tejto skupiny.

Obvinený ako colník podľa § 2 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov bol osobou v služobnom pomere. V posudzovanej veci je však sporné či sa obvinený osobne podieľal na plnení úloh spoločnosti a štátu (medzi ktoré v najširšom zmysle patrí aj ochrana verejného poriadku vrátane odhaľovania protiprávnej činnosti) v jednotlivých prípadoch, o ktorých poskytoval informácie nepovolaným osobám, pričom je zrejmé, že pri tejto činnosti (zdieľaní informácií) nepoužíval právomoc, ktorá by mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

Obvinený poskytol nepovolaným osobám informácie z prostredia polície dvakrát, pričom iba v súvislosti s prvým útokom (ku ktorému došlo niekedy v druhej polovici roka 2017) sa možno dovŕiť, že tieto informácie nadobudol v rámci plnenia úloh spoločnosti a štátu - len nepriamo cez odkaz na porušenie ustanovení § 59 ods. 1 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a § 44 ods. 3 písm. f) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov, týkajúcich sa povinnosti colníka zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámil pri plnení úloh Finančnej správy a zákazu zneužitia informácií získaných v súvislosti s výkonom štátnej služby. Z hľadiska formulácie skutku nemá žiadnu výpovednú hodnotu oslovenie obvineného ako verejného činiteľa pri prvom útoku, nakoľko ide o právny pojem, ktorého naplnenie vyžaduje tomu zodpovedajúce vecné skutkové zistenia. Z nich pritom vyplýva, že informácie, ktoré obvinený zdieľal, nezískal pri vykonávaní úkonov súvisiacich s plnením úloh spoločnosti a štátu, ale pomocou skúseností a kontaktov na osoby z prostredia polície.

Ak by aj dovolací súd pripustil, že obvinený nadobudol informácie uvedené v skutku pri plnení úloh spoločnosti a štátu, ich vyzradenie nepovolaným osobám nemá spojitost' s autoritatívnym rozhodovaním o právach alebo povinnostiach určitej osoby, a teda s použitím - výkonom právomoci (k tomu pozri rozsudok najvyššieho súdu z 1. novembra 2013, sp. zn. 1 TdoV 14/2012). Porušením služobných povinností môže súčasne dôjsť k výkonu právomoci v rozpore so zákonom, avšak nie je tomu tak automaticky a uvedené okolnosti nemožno stotožňovať. Ustanovenia uvedené v skutku, ktoré obvinený svojím konaním porušil, z tohto pohľadu nie sú kompetenčné - nezveruje sa nimi žiadna právomoc, a preto ich porušenie nie je zneužívaním právomoci verejného činiteľa.

Uvedené právne úvahy možno zhrnúť tým spôsobom, že obvinený podľa skutkových zistení nekonal v rámci výkonu jemu zverenej právomoci, a preto mu v posudzovanom prípade neprináleží ani postavenie verejného činiteľa.

Úlohou najvyššieho súdu, viazaného právnym názorom dovolacieho súdu a zákazom zmeny k horšiemu, bude opätovne právne posúdiť skutok v bode 1) u obvineného Bc. W. C. a vysporiadať sa so všetkými nadväzujúcimi otázkami.

Dovolací súd nerozhodoval o väzbe obvineného podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko aktuálne už nevykonáva trest odňatia slobody uložený mu napadnutým rozhodnutím. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trnava z 19. februára 2024, sp. zn. 35PP/103/2024.

Obvinený JUDr. PhDr. V. Š. v dovolaní namietol: (i) zaujatost' dozorujúceho prokurátora, (ii) nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, (iii) nesprávne právne posúdenie skutku a (iii) nesprávne skutkové zistenia.

Úvodom iba na okraj, najvyšší súd podľa § 62 ods. 1, § 376 a § 384 ods. 2 Trestného poriadku posúdil vyjadrenie obvineného k dovolaniu obvineného Bc. W. C. podľa obsahu ako súčasť jeho vlastnej dovolacej argumentácie (i keď nespĺňajúcu kvalifikačný parameter v zmysle § 373 ods. 1 Trestného poriadku), nakoľko právo vyjadriť sa k dovolaniu obvineného majú iba osoby, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, čo v prípade iného obvineného - odsúdeného tým istým rozhodnutím, neprichádza vôbec do úvahy, nakoľko v dovolacom konaní sa neuplatňuje zásada dobrodenia v súvislostiach (beneficium cohaesionis).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, vymedzený v skoršej časti tohto rozhodnutia, má podľa obvineného naplniť skutočnosť, že o jeho sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa z 28. mája 2019, ČVS: PPZ 459/NKA-PZ-BA-2019, ktorým mu bolo vznesené obvinenie, rozhodol uznesením zo 17. júla 2019, sp. zn. VII/2 Gv 113/19/1000-69, prokurátor, ktorý mal byť z vykonávania tohto úkonu vylúčený, nakoľko skorším opatrením z 28. mája 2019, sp. zn. VII/2 Gv 113/19/1000-5, dal na to pokyn, resp. súhlas.

Podľa § 31 ods. 3 veta tretia Trestného poriadku z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

K vylúčeniu prokurátora z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne dochádza zo zákona (bez potreby formalizovaného rozhodovania o ne/vylúčení) v troch procesných situáciách, pri ktorých zákonodarca zdôraznil potrebu prísnej separácie funkcií. Prokurátor inými slovami nemôže preskúmať správnosť a zákonnosť postupu, ktorý sám zvolil alebo na ktorý už zaujal názor tým, že naň dal pokyn alebo súhlas.

Či už ide o pokyn alebo súhlas prokurátora, oba tieto prejavy je potrebné posudzovať podľa ich obsahu, pričom relevantné môžu byť aj vyjadrenia prokurátora v prípise, odôvodnení jeho opatrenia [vydaného nielen podľa § 230 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku] či kasačného rozhodnutia a podobne. Vychádzajúc z § 201 ods. 3 Trestného poriadku, platí, že ak do postupu policajta „nevstupuje“ svojimi oprávneniami prokurátor alebo sudca pre prípravné konanie, policajt vykonáva všetky úkony samostatne. K vylúčeniu prokurátora tak dochádza iba vtedy, ak jeho pokyn (obdobne to platí aj pre súhlas) vyjadruje jednoznačný príkaz na určitý postup vo veci (k tomu pozri aj rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 72/2017).

Zo spisu vyplýva, že opatrenie z 28. mája 2019, sp. zn. VII/2 Gv 113/19/1000-5 (zv. 1, č. l. 3 až 4), a uznesenie zo 17. júla 2019, sp. zn. VII/2 Gv 113/19/1000-69 (zv. 1, č. l. 309 až 318), vydal ten istý prokurátor JUDr. Peter Kysel.

Týmto opatrením prokurátor určil podľa § 230 ods. 2 písm. i) Trestného poriadku, že vyšetrovanie príslušníka bezpečnostného zboru vykoná policajt uvedený v § 10 ods. 8 písm. a) Trestného poriadku, t. j. vyšetrovateľ Policajného zboru, odôvodňujúc to okrem iného tým, že: „Na základe doteraz vykonaného dokazovania bude vo veci vznesené obvinenie viacerým osobám za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné súvisiace trestné činy. Jedným z páchatel'ov zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona je aj príslušník ozbrojeného bezpečnostného zboru, a to JUDr. PhDr. V. Š., vyšetrovateľ expozitúry Západ v Nitre, Národnej protizločineckej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru. Vzhľadom na súvis jeho konania je nevyhnutné viesť spoločné konanie, keďže vykonávané dôkazy budú mať vzťah k viacerým osobám, ktorým bude vznesené obvinenie. Je preto účelné, aby vyšetrovanie aj naďalej viedol vyšetrovateľ expozitúry Bratislava, Národnej protizločineckej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, teda policajt v zmysle § 10 ods. 8 písm. a) Trestného poriadku.

Z citovaného odôvodnenia nevyplýva pre policajta pokyn, resp. príkaz na vznesenie obvinenia. Opisne sa v ňom uvádza iba toľko, akým spôsobom bude policajtom postupované vo veci, a to bez toho, aby príslušný prokurátor čo i len implicitne vyjadril svoj kladný postoj (súhlas) k plánovaným úkonom v danej veci, vrátane vznesenia obvinenia. Toto odôvodnenie pritom logicky nadväzuje na výrokovú časť opatrenia, ktorou dotknutý prokurátor nariadil, aby namiesto vyšetrovateľa zaradeného na Úrade inšpekčnej služby (inak príslušného na vykonávanie úkonov trestného konania v tejto veci menovite aj kvôli obvinenému ako príslušníkovi Policajného zboru), vykonal úkony trestného konania vyšetrovateľ Policajného zboru, ktorému bola ponechaná voľnosť v tom, ako bude prebiehať konanie vo veci. JUDr. Peter Kysel tak nebol podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku vylúčený z rozhodovania o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia JUDr. PhDr. V. Š., keďže naň nedal pokyn ani súhlas.

V tejto súvislosti dovolací súd len pre úplnosť dodáva, že pre naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nestačí iba zistenie, že vo veci konal a rozhodol orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť vylúčený. Dovoláním napadnuté rozhodnutie sa zároveň musí v podstatnej miere opierať o dôkazy získané vylúčeným orgánom činným v trestnom konaní, s výnimkou dôkazov získaných neodkladnými alebo neopakovateľnými úkonmi (§ 31 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku). Preto aj keby bol dozorujúci prokurátor v posudzovanej veci vylúčený z rozhodovania o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia (čo dovolací súd nezistil), z pohľadu tohto dovolacieho

dôvodu by bolo podstatným, že vo výsledku posúdil dôvodnosť trestného stíhania súd, o ktorého nezaujatosti niet žiadnych pochyb.

Čo sa týka námietok odôvodnenia (ne)existencie zločineckej skupiny F. a právneho posúdenia skutku, že táto skupina nespĺňa definičné poňatie zločineckej skupiny podľa § 129 ods. 4 Trestného zákona a že činnosti pre zločineckú skupinu sa nemožno dopustiť konaním voči inej osobe činnej pre zločineckú skupinu, tieto v podstate kopírujú námietky obvineného Bc. W. C., ku ktorým sa najvyšší súd vyjadril v skoršej časti tohto rozhodnutia, pričom tam uvedené závery sú plne použiteľné aj v tomto prípade. Zvyšné výhrady k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, zodpovedajúce dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, sa týkajú: (i) naplnenia objektívnej a subjektívnej stránky zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a (ii) nesúladu formulácie skutku s odôvodnením rozhodnutia ohľadne lustrácií v systéme NAKATOK.

Podstata činnosti obvineného pre zločineckú skupinu F. spočívala v tom, že využívajúc svoje kontakty na políciu, výmenou za finančné plnenie, cez T. H., vedomý si tejto činnosti, poskytoval členom označenej skupiny informácie z prostredia polície o pripravovaných policajných akciách, rozpracovaných spisoch a jej členoch. Obvinený takto ponúkol T. H., že mu môže zabezpečiť informácie z prostredia polície vrátane informačného systému NAKATOK, hoci sám nedisponoval oprávnením v ňom lustrovať. K uvedenému došlo začiatkom roka 2016, kedy T. H. cez T. E. požiadal obvineného o lustráciu J. K. a T. K. v tomto systéme, pričom obvinený požadované informácie o týchto osobách - že nie sú políciou rozpracované, za sumu 3 000 eur odovzdal T. H. cez T. E.. Obvinený sa následne s T. H. dohodol, že za lustráciu V. M., Q. Q. a J. K. v systéme NAKATOK si bude pýtať 5 000 eur a v prípade, že menovaní v ňom budú mať záznam, vypýta si 10 000 eur. Následne T. H. cez T. E. začiatkom roka 2018 kontaktoval obvineného, aby zistil, v akom stave je vyšetrowanie konkrétnej drogovej trestnej činnosti vrátane možnosti, čo by sa s danou vecou dalo urobiť, pričom obvinený si s ohľadom na pozitívne zistenie v lustrácii vypýtal 10 000 eur, čo sa T. H. zdalo priveľa, a preto oslovil inú osobu.

Uvedené možno zhrnúť tým spôsobom, že obvinený bol činný pre zločineckú skupinu F. v zmysle § 129 ods. 6 Trestného zákona nielen tým, že pre jej členov bol dlhodobo ochotný za finančnú odmenu získať a vyraziť dôležité informácie z prostredia polície, ku ktorým by sa inak tieto osoby zákonným spôsobom nemohli dostať, ale aj tým, že členom zločineckej skupiny takéto informácie dvakrát poskytol; konkrétne o tom, že: (i) J. K. a T. K. neboli rozpracovaní políciou a (ii) polícia realizuje úkony v súvislosti s konkrétnou drogovou trestnou činnosťou.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol (na s. 58 až 64), na základe čoho dospel k záveru o stretnutiach obvineného s T. E. a T. H., predmetom ktorých bolo sprostredkovanie informácií z prostredia polície a že to bol práve obvinený, kto inicioval možnosť zabezpečenia informácií zo systému NAKATOK. Špecializovaný trestný súd osobitne poukázal na výpoveď T. H., že obvinený túto ponuku prezentoval spôsobom, že lustráciu v uvedenom systéme dokáže zabezpečiť (cez inú nezistenú osobu - spriazneného operatívca) a nie že by sám disponoval oprávnením na takúto lustráciu (k tomu pozri aj s. 28 napadnutého rozhodnutia). Z odôvodnenia je zrejmý aj priebeh lustrácií J. K. a T. K., po ktorých obvinený vyslovil nespokojnosť s výškou odmeny, ktorá mu za to bola poskytnutá a po ktorej si za túto činnosť začal pýtať 5 000 eur, resp. 10 000 eur. Z dokazovania zároveň vyplynul záujem o poskytnutie prípadných informácií o V. M., Q. Q. a J. K., k čomu však nedošlo. Do tohto kontextu podľa odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu zapadajú okolnosti, ktoré sa udiali po vykonaní protidrogovej akcie v roku 2018, po ktorej V. M. zadal cez T. H. požiadavku, v súvislosti s ktorou si obvinený vypýtal 10 000 eur, aby dve osoby neboli riešené políciou a mohli opustiť byt, v ktorom sa pred ňou skrývali.

Z popisu konania obvineného a znenia inkriminovaného skutku, v ktorom sa uvádza, že obvinený konal: „vedomý si toho, že informácie z policajného prostredia sú odovzdávané členom zločineckej skupiny“ (po nevyhnutnej úprave), je zrejmý aj jeho priamy úmysel [§ 15 písm. a) Trestného zákona] na spáchaní zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Špecializovaný trestný súd k tomuto záveru dospel na základe úvah, ktoré sú súčasťou odôvodnenia jeho rozsudku (na s. 54 až 55, 59, 62 a 64). K naplneniu subjektívnej stránky obvineným sa komplexne vyjadril aj odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (na s. 27 až 28), a preto neobstojí výhrada obvineného, že tomuto aspektu nebola súdmi venovaná dostatočná pozornosť. Nesúhlas s týmito závermi, ako už bolo uvedené, nezakladá žiaden dovolací dôvod.

Z uvedeného je zároveň zrejmé, že formulácia skutku vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa zhoduje s obsahom odôvodnení oboch vo veci vydaných meritórnych rozhodnutí, a preto ani táto námietka obvineného nie je opodstatnená.

Obvinený v súvislosti s dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c) a i) Trestného poriadku uplatnil viacero námietok, ktorých podstata spočíva v spochybňovaní správnosti skutkových zistení obsiahnutých vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Konkrétne ide o námietky: (i) jednostranného, resp. účelového posudzovania dôkazov vrátane mylného vyhodnotenia výpovedí obžalovaných o ich členstve a fungovaní zločineckej skupiny alebo scestného záveru, že si bol vedomý svojej činnosti pre zločineckú skupinu, (ii) nelogického odmietnutia jeho obhajobnej verzie, že ním ponúkaná lustrácia mala byť iba prostriedkom, ako sa dostať k svojim peniazom, (iii) absencie dôkazov preukazujúcich existenciu zločineckej skupiny F., resp. že formulácia skutku nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súdy mali prihliadnuť na to, že v inej veci nebola konštatovaná ani existencia zločineckej skupiny G., z ktorej sa skupina F. mala sformovať. K takto zvolenej argumentácii je nutné zopakovať, že prekračuje rámec dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, zodpovedá tretiemu odseku naposledy uvedeného ustanovenia, a teda jej účinné uplatnenie v dovolacom konaní prichádza do úvahy iba u ministra spravodlivosti.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.